

Týždeň Daga Daniša - Slovenská vládna koalícia je v personálnom rozklade

- CZ24 News | 17. října 2020

1. V koalícii to praská

Najväčšou udalosťou týždňa je zrejme rozklad vzťahov v koalícii. A zúrivé útoky premiéra na ministra hospodárstva, ktorý sa opovážil kritizovať plošné obmedzenia. Premiér obvinil svojho vicepremiéra, že je ako Kotleba, že zabíja desiatky ľudí, že by mal byť vo svojej strane vymenený, že robí sabotáž...

A neostalo to len pri slovách.

Kľúčové rozhodnutia, ktoré zasahujú do životov miliónov ľudí, sa už nerobia po prerokovaní a otvorenej diskusii vo vláde. Rozhoduje sa kdesi vzadu, v úzkej skupine ľudí okolo premiéra a jeho pandemických poradcov. S vopred danými závermi.

Nahnevaný Matovič ministrom Sulíkovi odkázal, že on a dokonca ani vláda nemajú ovplyvňovať pandemickú politiku. V zrýchlenom režime presadil novelu zákona, ktorou dal prakticky neobmedzené právomoci hlavnému hygienikovi Mikasovi. Čiže sebe (pretože budúcnosť Mikasa je závislá od šéfa OLaNO).

Výsledok: vláda a ministri sú pri rozhodovaní o ďalších fázach lockdownu mimo hry. Majú pritakávať alebo držať zobák. Čo je európska rarita. Pandemický absolutizmus, o ktorom sme písali v utorok, napreduje. V zrýchlenom režime.

Odveta a zlomyselnosť Matoviča zašli tak ďaleko, že ovplyvnili aj zloženie slovenskej delegácie na samite EÚ. Premiéra zvykol na samitoch sprevádzať štátny tajomník Klus (SaS). Matovič ho odstavil. S vysvetlením, že ľudia z SaS si nezaslúžia jeho ústretoivosť.

Za nervozitou a hysterickými výkonmi Matoviča sú tri veci. Rozširovanie epidémie (Slovensko už nie

je vzorová krajina). Vybočenie Sulíka z predpísanej hlavnej línie. A najmä: strmý pád Obyčajných a rovnako strmý rast SaS v prieskumoch volebných preferencií.

Vráťme sa však k podstate veci. V slušnej krajine by sa malo o zásadných celoštátnych reštrikciách, ktoré likvidujú desiatky tisíc pracujúcich, rozhodovať vo vláde. Nie kdesi vzadu. A hlas ministra hospodárstva by mal byť aspoň vypočutý (keď už nie akceptovaný).

Režim autokratického rozhodovania, ktorý okolo seba a svojej figúrky Mikasa buduje Matovič, považujeme za protiústavný. A pre spoločnosť neprijateľný.

Takto to ďalej ísť nemôže.

2. Diskusia v Európe

Výrazne inak ako na Slovensku vyzerá diskusia o boji s pandémiou v západných krajinách. Nemecká kancelárka Merkelová má za sebou ostré spory s premiérmi spolkových krajín, ktorí sa búrili a pokúšali sa zrušiť niektoré z lokálnych opatrení.

Tie sú pritom v Nemecku dávkové a hlavne diferencované. Zameriavajú sa na ohniská, nie na prostoduché vypínanie celého štátu. V postihnutých oblastiach majú byť napríklad povinné rúška pri blízkom kontakte s ľuďmi, reštaurácie sa musia zavrieť do 23.00 hodiny.

Regionálne dávkováná práca s opatreniami je aj vo Francúzsku, Španielsku, v Británii.

Aj tento premyslený a lokálne obmedzený prístup pritom naráža na čoraz väčší odpor ekonómov, právnikov a verejnosti. V západnej slobodnej spoločnosti je to prirodzené.

Pred plošnými lockdownami už nevarujú len ekonómovia a právnici, ale aj niektorí experti WHO. Takéto „riešenia“ sú podľa nich neudržateľné a spôsobujú rozsiahle škody. Vlády sa majú zameriavať na dlhodobu zvládnuteľnú preventívne opatrenia, testovanie a izoláciu chorých.

Nemecký virológ Hendrik Streeck žiada, aby sa prestalo so šírením strachu a dramatizáciou koronavírusu: „tento vírus je smrteľný len pre malý počet ľudí, rovnako ako iné vírusy“. Ľudstvo sa podľa neho nemá obmedzovať len na čistý počet pozitívne testovaných, tieto čísla podľa neho v Nemecku ešte trojnásobne porastú, no neznamená to, že by mala rásť aj panika. Pripomína, že väčšina ľudí infekciu zvláda s miernym priebehom alebo celkom bez príznakov.

Minulý týždeň skupina vedcov z Harvardu, Oxfordu a ďalších univerzít podpísala [Výzvu z Great Barringtonu](#), kde varujú, že súčasné opatrenia môžu viesť k nenapraviteľným škodám vrátane škôd na verejnom zdraví. Navrhujú utlmiť preventívne obmedzenia na prijateľnú úroveň a zamerať sa na presne cielenú a dočasnú ochranu rizikových skupín. Spoločnosť podľa nich po uvoľnení reštrikcií dosiahne prirodzenú imunitu proti koronavírusu, čím bude chrániť aj zraniteľné skupiny.

Treba však dodať, že tieto názory nie sú v Európe väčšinové. Sú súčasťou vedeckej aj politickej diskusie, no väčšiu váhu majú pri rozhodovaní epidemiológovia a lekári, ktorí varujú pred rizikami preťaženia nemocníc.

Opatrenia sa v celej Európe postupne sprísňujú. Otázna je len ich primeranosť a únosnosť pre verejnosť.

V rozsahu a dĺžke opatrení (celoštátne a bez časového obmedzenia) patrí slovenský režim medzi najprísnejšie – hoci počet obetí aj počet hospitalizácií máme pomerne nízky.

A medzi najprísnejšie režimy patríme aj pri plochosti a jednostrannosti „diskusie“. Tá v slovenských podmienkach prakticky neexistuje. Ani v odbornej rovine, ani v politickej.

Kto čo len trochu vybočí, končí v kúte. Ako v stredoveku.

3. Kotleba narazil

V utorok sa skončil súd s Kotlebom. Je vinný a odsúdený na viac ako štyri roky.

Hneď na úvod treba povedať, že tento spor, našťastie, nebol o zrážke slobody slova s Trestným zákonom. Kotlebu nestíhali za jeho názory a vyhlásenia. Stíhaný bol za verejné používanie neonacistickej symboliky (1488). Čo je trestné.

Jeho stíhanie bolo správne. Slovensko by nemalo patriť k štátom, kde predstaviteľ verejnej moci pracuje s neonacistickými znakmi a prekračuje Trestný zákon bez akéhokoľvek postihu.

Kotleba ako banskobystričský župan, samozrejme, vedel, ako vyzerá zákon. Preto nikdy nepriznal, čo malo znamenať číslo 1488 na jeho „dobročinných šekoch“. Alibizmus ho však nemôže ospravedlniť.

Navyše, ostáva záhadou, prečo práve slovenskí extrémisti uctievali číslo 88. Znamená HH ako Heil Hitler. Vyjadruje sa ním podriadenosť nemeckému „vodcovi“, ktorý chcel obsadiť východné územia – a zotročiť si Slovanov ako menejcennú rasu.

Jediné, čo je na odsúdení Kotlebu sporné, je výška trestu.

Prokuratúra pôvodne stíhala Kotlebu za prejavenie sympatií k neonacizmu, kde je trestná sadzba od 6 mesiacov. Sudkyňa skutok prekvalifikovala na podporu neonacizmu, kde je spodná trestná sadzba 4 roky.

Sémantický rozdiel medzi sympatiami a podporou je malý. Rozdiel vo výške trestu je zásadný.

4. Politická cenzúra na Facebooku

„Vlastníci dát“, konkrétne Facebook a Twitter, veľmi sporným spôsobom zasiahli do americkej volebnej kampane. Zablokovali, rep. „dočasne obmedzili“ zdieľanie [článku New York Post](#) o korupčných praktikách demokratického kandidáta Joea Bidena. Rozhodnutie obhajoval manažér Facebooku s väzbami na Demokratickú stranu.

Tento krok môžeme hodnotiť ako hrubú politickú cenzúru.

Väčšina amerických médií roky priviera oči nad korupčnými škandálmi demokratov a špeciálne Bidena. Verejnosť vie o nich minimum, prípadne nič. Najnovšie začali zatahovať závesy aj sociálne siete. Vraj v rámci boja s dezinformáciami.

Článok New York Post pritom neprinášal nijaké neoverené špekulácie. Zverejnil maily Bidenovho syna Huntera, ktoré potvrdzujú staršie podozrenia o korupcii Bidenovcov. Jeden z podnikateľov ďakuje „konzultantovi“ Hunterovi Bidenovi za vybavenie pozvania do Washingtonu.

Starý prípad z čias, keď bol Biden viceprezidentom, trochu ožil tento rok po škandále na Ukrajine. Na verejnosť unikli telefonické rozhovory na linke Biden – Porošenko. Viceprezident Biden naliehal na prezidenta Porošenka, aby odstavil ukrajinského generálneho prokurátora, ktorý vyšetroval údajnú korupciu mladého Huntera Bidena. Hrozil mu, že ak to neurobí, Spojené štáty neuvolia miliardovú finančnú pomoc pre Ukrajinu.

Hunter Biden mal obchodný kontrakt s ukrajinskou plynárenskou firmou Burisma na stovky tisíc dolárov ročne. Za údajné konzultačné služby. Ukrajinská prokuratúra však preverovala podozrenia, že išlo o korupciu. Hunter Biden v skutočnosti nemal poskytovať firme cenné rady, ale prístup jej šéfov k viceprezidentovi USA. Bidenovci sa mali pokúšať speňažiť funkciu a moc viceprezidenta.

Veľmi podobná schéma ako na Ukrajine mala fungovať aj pri štedrom platení Bidenovho syna v Číne.

Teda: Joe Biden je podozrivý z korupcie. A napokon aj zo zneužitia právomoci – keď vydieral Porošenka a Ukrajinu a trval na odstavení ukrajinského generálneho prokurátora.

Výsledok v médiách: Biden dostával rozsiahly priestor na vysvetlenie „nedorozumenia“. Kriticky o jeho škandáloch informovala len Fox News, New York Post a zopár menších médií.

Dnes, po únikoch emailov Huntera Bidena, ktoré ukazujú na jeho pravé poslanie vo firmách, ktoré ho platili, väčšina médií označuje článok New York Post za pochybný. A sociálne siete obmedzujú zdieľanie článku, kým nebude dôsledne preverený nezávislými agentúrami.

Vysvetľujú to tým, že chcú byť fér a nemôžu šíriť správy z pochybných zdrojov.

V takýchto prípadoch nikdy nezaškodí skúška správnosti. Skúsme si predstaviť, že podobné korupčné škandály by padli na hlavu Trumpa a jeho rodiny. A že by médiá buď mlčali, alebo vysvetľovali Trumpovu verziu, alebo vymazávali stopy po kritických článkoch.

Niečo nepredstaviteľné, však?

Pretože progresívna mediálna mašinéria je dnes čokoľvek, len nie otvorená a fér.

Autor: Dag Daniš

Zdroj: <https://www.postoj.sk/>